

De-aș muri ori de-ai muri

Mihai Eminescu

C-o bucurie tristă te țin acum în brațe.
Privire în privire și săn la săn trăim,
Și gura ta-mi surâde, și ochii tăi mă-nvață
Când ținem fericirea pe săn cum s-o iubim.

Dar de-oi muri vreodata, copilă gânditoare,
Crezi c-o să-ncet din stele mai mult a te iubi
Și-o să petrec în pace prin lumile de soare,
în care-oi dăinui?

Nu, nu, copilă scumpă!... De-i auzi în noapte,
Când vei veghea în rugă la candela de-argint,
De-i auzi cum tristă aripa unei șoapte
Te-atinge aiurind,

De-i auzi vreo arpă sfârmată, plângătoare,
Vuind ca jalea neagră ce gême prin ruini,
Să știi că prin a nopții de întuneric mare,
La tine, înger, vin!

Și să-mi deschizi fereastra, să trec o boare săntă
Prin oalele uitate de veștejite flori,
Să mângâi cu suflarea-mi a ta față pălindă,
Ochii tăi gânditori.

Dar de-i muri tu, înger de palidă lumină,
O, ce m-aș face-atauncea, mărite Dumnezeu?
O să te plâng cu vântul ce fluieră-n ruină
în rece zborul său?

Înger venit din ceruri, oi plânge al tău nume,
L-oi semăna-n flori palizi și-n stelele de foc,
Cânta-te-aș ca și râul cel scuturat de spume
în nopți ce stau pe loc.

Și aş primbla durerea-mi pe mări necunoscute,
Prin stânci ce stau în aer, prin munți cu cap de fier,
Prin selbele bătrâne și prin pustii tăcute -
Prin nourii din cer.

Pân-ce bătrân și palid, cu cap pleșuv ca stâncă,
Aș rumpe de pe liră-mi coarde ce nu mai sun'
Și aş culca în piatră inima mea adâncă,

POEZII ONLINE

Cu dorul ei nebun.